

Sygn. akt V CSK 266/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa R. K.

przeciwko [...] "W." Sp. z o.o.

we W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka R. K. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 stycznia 2018 r. którym, w uwzględnieniu apelacji pozwanego, zmieniono wyrok Sądu Okręgowego we W. z dnia 11 maja 2017 r. poprzez oddalenie powództwa o zapłatę oraz oddalono jej apelację w sprawie przeciwko [...] „W.” sp. z o.o. we W..

Sąd Najwyższy zważył:

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył, że celem tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy tylko skargę. W ramach tzw. przedsądu Sąd Najwyższy bada jedynie, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny kasacyjne powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

W przedstawionej skardze oparto się na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania się na oczywistą zasadność skargi konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter jednoznaczny, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia.

Skarżący twierdzi, że oczywista zasadność skargi wynika z oczywistych naruszeń prawa wskazanych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej. W zakresie prawa procesowego wskazuje na naruszenie kompetencji sądu odwoławczego poprzez pominięcie z naruszeniem art. 382 k.p.c. części zebranego materiału

dowodowego dotyczącego obowiązków pozwanego zarządcy wynikających z prawa budowlanego, w szczególności co do właściwego budowania i eksploataowania instalacji elektrycznej strychu, czego konsekwencją miało być nie dokonanie właściwej oceny dowodów (art. 233 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). Zdaniem skarżącego w zakresie prawa materialnego naruszenie polega na nie podzieleniu oceny prawnej mimo tożsamej podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz „wartościowaniu swego stanowiska prawnego na wybiórczo wybranym poglądzie biegłego, który jest sprzeczny z pozostałymi dowodami i dowodami materialnymi, czym rażąco narusza reguły stosowania prawa. Uchybienie to jest istotne i w decydujący sposób wpłynęło na rezultat rozstrzygnięcia, jest to wadliwa wykładnia prawa materialnego art. 415 k.c., art. 361 k.c.”.

W dalszej części bardzo lakonicznych motywów wniosku skarżąca odwołuje się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, co nie może być skuteczne. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jest oddzielną jednostką redakcyjną skargi kasacyjnej, uregulowaną w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Niedopuszczalne jest odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, nawet jeżeli wskazano w nim tożsame argumenty, gdyż ich ocena nie należy do sądu orzekającego w przedmiocie przedsądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08; z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16 - nie publ.). Postanowienie w przedmiocie przyjęcia skargi do rozpoznania zapada bowiem podczas innego posiedzenia i w innym składzie niż rozpoznanie skargi kasacyjnej (art. 398¹⁰ zd. 2 k.p.c.). Nie może odnieść zamierzonego skutku powołana przyczyna także w pozostałej części wobec niewykazania przesłanki „oczywistej zasadności”. Sąd drugiej instancji nie pominął materiału dowodowego, tylko w granicach przysługującej mu kognicji dokonał oceny opinii biegłych wskazujących, że jakkolwiek najbardziej prawdopodobną przyczyną pożaru było uszkodzenie instalacji elektrycznej na strychu, to brak dowodów potwierdzających zaniedbania pozwanej jako zarządcy budynku w zakresie jej założenia, konserwacji bądź okresowego sprawdzania jej sprawności. Wnioskowanie ze skutku o przyczynie jest logicznie błędne i nie wystarczające do przypisania odpowiedzialności pozwanej w oparciu o regułę winy. Na podstawie art. 415 k.c.

za szkodę odpowiada podmiot, którego zawinione działanie bądź zaniechanie stanowi źródło szkody.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Uwzględniając charakter sprawy, rodzaj dochodzonego roszczenia i sytuację materialną skarżącej Sąd Najwyższy w oparciu o zasadę słuszności odstąpił od obciążenia jej kosztami postępowania kasacyjnego należnymi stronie przeciwnej (art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).